

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

gende Sikkerhed og normalt for 1—3 Maaneder, højst for 6 Maaneder. Fornyelse af Udlaan kan ske.“

Da det er fundet naturligt, at Forslaget angiver de væsentligere Sider af Bankens Virksomhed, er denne Bestemmelse i Folketinget med min Tiltrædelse udvidet saaledes, at det nu fastsættes, at Bankens Virksomhed i Særdeleshed omfatter Modtagelse af Penge paa Folio, Konto-Kurant samt Deposita, Foretagelse af Udlaan og Vekseldiskontering samt Omsætning af Guld, fremmed Valuta og Værdipapirer. Den i Regeringsforslaget indeholdte Udlaansregel er fastholdt, og det er derhos i et nyt tredie Stykke fastsat, at nærmere Forskrifter angaaende Bankens almindelige Virksomhed skal gives i Bankens Reglement, i hvilken Forbindelse jeg bemærker, at det af praktiske Hensyn ikke synes muligt i Enkeltheder at fastslaa Bankens Virkeomraade i Loven.

§§ 17—19 indeholder Forskrifter om Bankens Regnskabsforhold. Efter disse Regler tilfalder hele Bankens Overskud Staten, for saa vidt Overskuddet ikke henlægges til Reservefonden eller særlige Sikringsfunds. I øvrigt er de nævnte Paragraffer i Folketinget — hvilket jeg har kunnet tiltræde — undergaaet forskellige Ændringer. En enkelt af disse er ganske redaktionel, idet den bestaar i en Ombytning af Paragraffernes Rækkefølge, men i øvrigt er der i den nuværende § 17 indsat en Bestemmelse om, at Bankens Regnskabsaar følger Kalenderaaret, hvilket stemmer med, hvad der er gældende for de andre Banker. § 17, 6te Stykke, angaaende den regnskabsmæssige Beregning af Værdien af Bankens faste Ejendomme, er derhos suppleret med en Bestemmelse om, at Ejendommene ikke maa ansættes til en højere bogført Værdi end Ejendomsskyldværdien.

I §§ 20—26 er optaget en Række Detailbestemmelser. § 20, der i øvrigt i nogen Grad er omredigeret i Folketinget, indeholder Bestemmelser om Udveksling af Oplysninger mellem Banken og Banktilsynet, Sparekassetilsynet samt Fondsbørstilsynet. Af de nævnte Detailregler skal jeg i øvrigt alene fremhæve, at Banken under Hensyn til den særlige Karakter, den faar, og til den Tilsynsmyndighed, der tillægges den kongelige Bankkommissær, som herved selvfølgelig kan benytte sig af Banktilsynets Embedsmænd, ikke i Almindelighed undergives Banklovens Regler. Alene Bestemmelserne i Banklovens § 9, 1ste—4de og 6te—9de Stykke, samt § 21

bl. a. om Bestyrelsens og Direktionens Pligter og Rettigheder samt om Underskriftsforholdene m. v. er foreslaaet gjort anvendelige paa Banken.

§ 27 indeholder Bestemmelserne om Bankens Overtagelse af den nuværende Nationalbank, hvilke Bestemmelser jeg allerede har omtalt. I Lovforslaget gives der endelig en Række Forskrifter om Oktrojens Bortfald, Overgangsbestemmelser m. v., men en nærmere Gennemgang af disse Bestemmelser vil formentlig være ufornöden.

Jeg skal derfor indskrænke mig til med disse Bemærkninger at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje, idet jeg udtaler Haabet om, at Lovforslaget maa blive gjort til Genstand for en hurtig Behandling, saa at Nationalbankens Nyordning snarest kan træde ud i Livet, saa vidt muligt allerede til 1. Maj, for saa vidt Aktionærforsamlingen, hvad jeg gaar ud fra, ligesom tidligere tiltræder, at Nationalbanken ophører og efterfølges af den i dette Lovforslag omhandlede nye Seddelbank.

Rytter: Ligesom man vistnok fra alle Sider anerkender, at Nationalbanken fra 1818 og lige op til den nyeste Tid har virket tilfredsstillende med Hensyn til Ordningen af Statens Pengevæsen, saaledes er der vistnok ogsaa nu almindelig Enighed om, at den nuværende Ordning, hvorefter den private Bank er undergivet Regeringens Kontrol, og hvorefter Regeringen har en meget stor Indflydelse paa den, i Virkeligheden er umulig. Man er derfor ogsaa fra alle Sider enig om, at man maa bort fra denne Kombination og over til en anden Form.

Med Hensyn til hvilken Form man skulde gaa over til, forelaa der to Muligheder. Der forelaa den Mulighed helt at gaa over til en Statsbank; den anden Mulighed var at gaa en Mellemsvej, at oprette en selvstændig, en uafhængig og selvstyrende Institution til at varetage de Opgaver, Nationalbanken hidtil har haft. Den socialdemokratiske Regering er gaaet den Vej at foreslaa ikke en Statsbank, men Oprettelsen af en selvstændig og selvstyrende Institution, hvori Staten indskyder en Grundkapital. Vi maa selvfølgelig billige, at man er gaaet denne Mellemsvej i Stedet for at foreslaa oprettet en fuldstændig Statsbank. I dette Princip er vi enige, men der opstod saa det Spørgsmaal, hvorledes Kontrollen skulde øves over for denne selvstyrende Institution, hvilken Myndighed Regeringen skulde have over for den. Her var det paa Forhaand